

Päätös

2022-02-07

VN/9500/2019
VN/9500/2019-YM-18

Ympäristöministeriön päätös rakennussuojelua koskevassa asiassa

Muutoksenhaun kohteena oleva päätös

Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätös 11.9.2019
ESAELY/141/2018

Kohde

Savonlinnassa sijaitsevat rakennukset Hulikka ja Solmu
Kiinteistötunnus: 740-1-14-12
Osoite: Olavinkatu 28 (Hulikka) ja Olavinkatu 26 (Solmu), 57130 Savonlinna
Kiinteistön omistaja: Savonlinnan kaupunki
Rakennusten omistaja: Savonlinnan kaupunki
Pysyvä rakennustunnus:
Hulikka 1033781556
Solmu 1033781545

Muutoksenhakija

Nälkälinnanmäki-Seura ry

Asian tausta

Suojeluesitys

Nälkälinnanmäki-Seura ry (jäljempänä myös yhdistys) on 31.1.2018 tehnyt Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle (jäljempänä myös ELY-keskus) esityksen, että Savonlinnassa sijaitsevat rakennukset Hulikka ja Solmu suojeltaisiin rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain (498/2010, jäljempänä myös rakennusperintölaki) nojalla.

Suojeluesityksessä on todettu muun ohella seuraavaa:

Esityksen mukaan rakennusten on aiemmassa suojeluprosessissa todettu täyttävän rakennusperintölain 8 §:n mukaiset suojelun edellytykset. Lisäksi

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Ympäristöministeriö

PL 35
00023 Valtioneuvosto

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Aleksanterinkatu 7
Helsinki

Puhelin
Telefon
Telephone

29 516 001
35 829 516 001

Faksi
Fax
Fax

916 039 320
+358 9 1603 9320

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

kirjaamo@ym.fi

lainvoiman saanut alueen uusi asemakaava mahdollistaa rakennusten purkamisen.

Asian aikaisempi käsittely

ELY-keskus teki Hulikkaa ja Solmua koskevasta rakennussuojeluesityksestä kielteisen päätöksen 17.1.2014, jolloin alueen asemakaavamuutoksen laatiminen oli edelleen vireillä. Ympäristöministeriö hylkäsi päätöksestä tehdyt valitukset 21.8.2015 (YM1/531/2014). Ministeriön päätöksen mukaan asemakaava-alueella rakennusten suojelun ensisijainen väline on asemakaava ja ettei asiassa ole tullut ilmi seikkoja, jotka edellyttäisivät poikkeamista rakennusperintölain 2 §:n pääsäännöstä.

Vaarantamiskielto

ELY-keskus ei määrännyt kohteen rakennuksia vaarantamiskieltoon, sillä rakennusten purkamiseen ei ole myönnetty lainvoimaista purkamislupaa.

Kaavoitus- ja suojelutilanne

Alueella on voimassa Savonlinnan kaupungin ydinkeskustan yleiskaava, joka puheena olevan kiinteistön osalta on hyväksytty vuonna 2010. Kaavassa kohteen kiinteistö on osoitettu asuin-, liike- ja toimistorakennusten alueeksi AL-1, jonka kaavamääräys on seuraavan sisältöinen: "Alueella olevien rakennusten purkaminen on kielletty, kunnes rakennusten säilyttäminen/purkaminen on ratkaistu asemakaavassa." Alueella on muinaismuistoalueen merkintä sm-1, joka on muinaismuistolain nojalla rauhoitettu kiinteä muinaisjäännös.

Alueelle 25.4.2016 hyväksytty asemakaavamuutos tuli voimaan 1.11.2017. Kohteen tontti on kaavassa osoitettu asuin-, liike- ja toimistorakennusten korttelialueeksi AL. Osa Hulikasta sijoittuu kaavassa katualueelle. Solmu sijoittuu kokonaisuudessaan tontille osoitetulle rakennusalueelle, mutta sen luoteiskulma on varattu jalankulkualueeksi. Rakennuksia ei kaava-aineiston mukaan ole tarkoitus säilyttää, vaan varata tontti kerrostalorakennuksille.

Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätös

Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on päätöksellään 11.9.2019 ESAELY/141/2018 hylännyt Nälkälinnanmäki-Seura ry:n tekemän suojeluesityksen ja päättänyt olla määräämättä Savonlinnassa sijaitsevia Hulikan ja Solmun rakennuksia suojeltavaksi.

Päätöksen perusteluissa on todettu muun ohella seuraavaa:

ELY-keskus katsoo, että Hulikalla ja Solmulla on edelleen rakennusperintölaissa tarkoitettuja suojeluarvoja, mutta niiden suojelemiseen rakennusperintölailla ei ole lain 2 §:n 3 momentissa tarkoitettuja erityisiä syitä.

Hulikan ja Solmun suojeleminen on jo kertaalleen tutkittu rakennusperintölain mukaisessa menettelyssä. Tuolloin ELY-keskus omassa päätöksessään ja ympäristöministeriö asiasta tehdyt valitukset hylätessään katsoivat kumpikin, että asemakaava-alueella rakennusten suojelun ensisijainen väline on asemakaava ja ettei Hulikan ja Solmun tapauksessa ollut tullut ilmi seikkoja, jotka olisivat edellyttäneet poikkeamista rakennusperintölain 2 §:n 2 momentin pääsäännöstä.

Ensimmäisen rakennussuojelumenettelyn jälkeen Hulikan ja Solmun suojelua käsiteltiin asemakaavaprosessissa, jonka tuloksena Savonlinnan kaupunki

päätti jättää rakennukset suojelematta. Kuultuaan asianomaisia Nälkälinnanmäki-Seura ry:n uudesta suojeluesityksestä, on ELY-keskus tullut siihen tulokseen, ettei rakennusten kulttuurihistoriallisen merkityksen katsota muuttuneen aiemmasta käsityksestä (paikallinen) ja että asia on tutkittu perusteellisesti maankäyttö- ja rakennuslain mukaisessa kaavoitusmenettelyssä, kuten rakennusperintölaissa edellytetään.

Valitus

Nälkälinnanmäki-Seura ry vaatii valituksessaan, että ympäristöministeriö tutkii mahdollisuuden soveltaa rakennusperintölain 2 §:n 3 momenttia Hulikan ja Solmun puutalojen suojeluun tilanteessa, jossa rakennusten purkuun oikeuttava asemakaava on saanut lainvoiman, ja myönteisessä tapauksessa palauttaa asian Etelä-Savon ELY-keskukselle uuteen käsittelyyn.

Vaatumusten tueksi on esitetty muun ohella seuraavaa:

Ympäristöministeriö pelasti vuonna 1989 Olavintorin vastakkaisella puolella sijaitsevan vanhan kaupungintalon (nykyisen oopperajuhlien toimiston) jättämällä Esko Koskimiehen valituksen johdosta hyväksymättä valtuuston vahvistaman kaupungintalon purkamiseen oikeuttavan asemakaavan. Päätöksensä tueksi ympäristöministeriö oli teettänyt kuntotutkimuksen, jossa vanha kaupungintalo todettiin suhteellisen hyväkuntoiseksi ja korjauskustannukset kohtuullisiksi. Kaupunki valitti ympäristöministeriön ratkaisusta korkeimpaan hallinto-oikeuteen, joka kuitenkin hylkäsi valituksen 23.11.1990. Ympäristöministeriön päätös jäi pysyväksi.

Nälkälinnanmäki-Seura ry on täysin selvillä siitä, että lainsäädäntö on kolmekymmentä vuotta sitten erilainen ja vanhan kaupungintalon kaavoituksen juonenkäännteet monimutkaisemmat ja dramaattisemmat kuin Hulikan ja Solmun korttelin kaavoituksessa. Yhteistä on kuitenkin se, että samalla kuin Savonlinnan kaupunginvaltuustossa ei vuonna 1987 ymmärretty vanhan kaupungintalon arvoa (purkukaava hyväksyttiin äänin 34-8), Savonlinnan kaupunginvaltuustossa ei vuonna 2016 ymmärretty Hulikan ja Solmun puutalojen arvoa (purkukaava hyväksyttiin äänin 41-10).

ELY-keskuksen päätöslauselmasta Nälkälinnanmäki-Seuralle ei selvinnyt, eikä ELY-keskus voi vai eikö ELY-keskus halua soveltaa rakennusperintölain 2 §:n 3 momenttia Hulikan ja Solmun talojen suojeluun sen jälkeen, kun rakennukset on asemakaavaprosessissa jätetty suojelematta. Teoriassahan olisi ollut mahdollista, että valtuusto olisi valaissut suojeluasiassa ja loppujen lopuksi hylännyt rakennusten purkamista edellyttävän kaavaehdotuksen. Sikäli on ymmärrettävää, että yhdistysten aiempi, vireillä olleen kaavoituksen aikana tehty suojeluesitys hylättiin. Nyt tilanne on toinen, eikä rakennuksia pelasta enää mikään muu kuin ympäristöministeriön päätös.

Valituksen käsittely ympäristöministeriössä

Etelä-Savon ELY-keskus on katsonut 23.10.2019 annetussa lausunnossa, että asiaan vaikuttavat tekijät tulevat ilmi päätöksestä, eikä ELY-keskuksella näin ollen ole uutta lausuttavaa asiassa.

Savonlinnan kaupunki on antanut 15.1.2020 päivätyn lausunnon.

Museovirasto on antanut 30.1.2020 päivätyn lausunnon.

As Oy Torihovi on antanut 1.5.2020 päivätyn mielipiteen.

Savonlinnan A-kilta ry on antanut 16.5.2020 päivätyn mielipiteen.

Nälkälinnanmäki-Seura ry on antanut 24.6.2020 päivätyn vastineen.

Asunto Oy Savonlinnan Tottinkatu 15 ei antanut mielipidettä.

Ympäristöministeriön päätös

Ympäristöministeriö hylkää *Nälkälinnanmäki-Seura ry*:n valituksen.

Perustelut

Sovellettavat oikeusohjeet

Rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 2 §:n 2 momentin mukaan rakennusperinnön suojelemisesta asemakaava-alueella sekä alueella, jolla on voimassa rakennuskielto asemakaavan laatimista varten, säädetään maankäyttö- ja rakennuslaissa (132/1999). Pykälän 3 momentin mukaan rakennusperinnön suojelemisesta annettua lakia sovelletaan kuitenkin 2 momentin estämättä myös 2 momentissa tarkoitettulla alueella, jos: 1) kohteella on valtakunnallista merkitystä, 2) kohteen säilymistä ja suojelua ei voida turvata maankäyttö- ja rakennuslailla ja sen nojalla annetuilla säännöksillä tai määräyksillä, tai 3) kohteen suojeluun rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain mukaisesti on erityisiä syitä asemakaavoitustilanteen vuoksi.

Ennen 1.1.2021 voimassa olleen rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain 21 §:n 1 momentin mukaan muutosta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen rakennuksen suojelua koskevaan päätökseen haetaan ympäristöministeriöltä. Lain 21 §:n 3 momentin mukaan muilta osin muutoksenhaussa noudatetaan, mitä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään.

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettu laki tuli voimaan 1.1.2020. Lain 126 §:n 1 momentin mukaan muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn hallintoviranomaisen tai hallintotuomioistuimen päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Hallintolainkäyttölain 7 §:n 1 momentin mukaan valtioneuvoston alaisen viranomaisen ja ministeriön päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Pykälän 2 momentin mukaan valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Hallintolainkäyttölain 11 §:n mukaan alistettavassa asiassa valitetaan samalle viranomaiselle, jolle päätös alistetaan.

Ympäristöministeriön toimivalta valitusviranomaisena

Laki rakennusperinnön suojelemisesta annetun lain muuttamisesta (1085/2020) tuli voimaan 1.1.2021. Muutoksessa lakkautettiin menettely, jonka perusteella muutosta ELY-keskuksen rakennuksen suojelua koskevaan päätökseen haetaan ympäristöministeriöltä. Muutoslain siirtymäsäännösten mukaan ennen muutoslain voimaantuloa tehtyyn ELY-keskuksen päätökseen sovelletaan kuitenkin muutoslain voimaan tullessa voimassa ollutta 21 §:ää. Tämän vuoksi Etelä-Savon ELY-keskuksen 11.9.2019 (ESAELY/141/2018) tekemään suojelupäätökseen haetaan muutosta ympäristöministeriöltä.

Koska valituksenalainen ELY-keskuksen päätös on myös annettu ennen oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain voimaantuloa, sovelletaan muutoksenhaussa hallintolainkäyttölakia (586/1996). Hallintolainkäyttölain 7

§:n 2 momentin mukaan valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen. Edellä todetun johdosta ympäristöministeriö voi ainoastaan tutkia ELY-keskuksen antaman päätöksen lainmukaisuutta koskevat valitusperusteet. Ympäristöministeriön toimivaltaan ei tämän rakennussuojelua koskevan valitusasian yhteydessä kuulu tutkia Savonlinnan kaupungin kaavoitusprosessin tai muiden päätösten lainmukaisuutta.

Rakennusperintölain soveltamisalaa koskevan sääntelyn soveltaminen

Nälkälinnanmäki-Seura ry vaatii, että ympäristöministeriö tutkii mahdollisuuden soveltaa rakennusperintölain 2 §:n 3 momenttia Hulikan ja Solmun puutalojen suojeluun tilanteessa, jossa rakennusten purkuun oikeuttava asemakaava on saanut lainvoiman, ja myönteisessä tapauksessa palauttaa asian Etelä-Savon ELY-keskukselle uuteen käsittelyyn.

Rakennusperintölain soveltamisalasta suhteessa muuhun lainsäädäntöön säädetään lain 2 §:ssä. Asemakaava-alueella rakennussuojelua koskevat kysymykset tulee ensisijaisesti ratkaista maankäyttö- ja rakennuslain mukaisella kaavoituksella. Rakennusperintölain mukainen suojelu voidaan kuitenkin toteuttaa myös asemakaava-alueella, jos rakennusperintölain soveltamiselle on edellytyksiä rakennusperintölain 2 §:n 3 momentin nojalla. Lain esitöiden yleisperusteluiden (HE 101/2009 vp s. 17–18) mukaan rakennusten suojeluarvojen selvittäminen ja arviointi on olennainen osa kaavoitusta. Asemakaavoitetulla alueella rakennus voidaan suojella myös rakennusperintölain keinoin, kun kysymys on joko erityisen arvokkaasta rakennuksesta tai tilanteista, joissa kaavoituksen keinoja ei voida pitää riittävinä rakennuksen kulttuurihistoriallisen ominaisluonteen ja erityispiirteiden vuoksi. Useimmiten tällainen tilanne koskee rakennuksen sisätilojen säilyttämisen ja suojelemisen tarvetta.

Lain esitöiden (HE 101/2009 vp s. 24) yksityiskohtaisissa perusteluissa on todettu seuraavaa: "Esityksen mukaan rakennusperinnön suojelemisesta asemakaava-alueella huolehdittaisiin edelleen ensisijaisesti kaavoituksella. Asemakaava-alueilla ja asemakaavoitettaviksi päätetyillä alueilla, joille on annettu rakennuskielto, lakia rakennusperinnön suojelemisesta (myöhemmin erityislaki) sovellettaisiin ainoastaan, jos suojelua ei voitaisi toteuttaa maankäyttö- ja rakennuslain säännösten nojalla tai jos suojelu erityislain nojalla muutoin olisi tarpeellista. Kun rakennuksen suojelu ei ole mahdollista, riittävää tai tarkoituksenmukaista asemakaavoituksen keinoin, olisi mahdollista soveltaa erityislakia. Tällaisena perusteena on esityksessä todettu rakennuksen valtakunnallinen merkitys, kaavoituksen keinojen riittämättömyys suojelun tarpeeseen verrattuna sekä jos suojeluun on erityisiä syitä asemakaavoitustilanteen vuoksi. Erityislakia voitaisiin soveltaa asemakaavoitustilanteen vuoksi esimerkiksi silloin, kun asemakaavaa voidaan pitää rakennusperinnön huomioon ottamisen kannalta vanhentuneena eikä asian selvittäminen ja ratkaiseminen asemakaavanmuutoksella käynnisty. Erityisenä syynä voidaan pitää myös kaavoituksen viivästymistä joko kunnan ottaman kannan tai kaavoituksen resurssien vuoksi niin, että rakennuksen purkaminen tai ajan kulumisesta johtuva kunnan rappeutuminen uhkaavat."

Rakennusperintölain 2 §:n 3 momentin 1 kohdan mukaan rakennusperintölain mukainen suojelu voidaan toteuttaa asemakaava-alueella, jos kohteella on valtakunnallista merkitystä. Museovirasto on ELY-keskukselle 3.6.2019 antamassaan lausunnossa todennut, että kohteella on itsessään rakennusperintölain 8 §:n 1 momentin tarkoittamaa paikallista merkitystä. Näin ollen Hulikan ja Solmun rakennukset eivät ole asiassa esitettyjen asiantuntija-arvioiden ja lausuntojen perusteella valtakunnallisesti merkittäviä. Asiaa

ympäristöministeriössä käsiteltäessä ei ole tullut esille seikkoja, jotka antaisivat aihetta arvioida merkitystä toisin.

Rakennusperintölain 2 §:n 3 momentin 2 kohdan mukainen suojelu asemakaava-alueella tulee kyseeseen lähinnä sisätilojen suojelun osalta. Yhdistyksen suojeluesityksen mukaan Hulikan rakennushistoriallisia erityispiirteitä ovat koristelut ikkunoissa ja räystäslauoissa, friisin konsolit, nurkkapilasterit sekä kellarin hirsirakenteinen kaksoisseinä. Esityksen mukaan Solmun talon erityispiirteitä ovat pääjulkisivun ruutuikkunat vinoneliökoristeluineen. Museoviraston ELY-keskukselle 3.6.2019 antaman lausunnon mukaan rakennusten suojeluarvot eivät niinkään kohdistu huonetiloihin ja kiinteään sisustukseen vaan nimenomaisesti ulkoasuun, varsinkin vuoraustapaan, vaihteleviin kattomuotoihin, ikkunoihin ja koristelistoituksiin. Lisäksi Museovirasto toteaa, että suojelun tarve kohdistuu rakennusten asemaan ympäristössään sekä ulkoasun keskeisten ominaispiirteiden ja sisätilojen kantavien rakenteiden säilyttämiseen. Museoviraston ympäristöministeriölle 30.1.2020 antamassa lausunnossa viitataan ELY-keskukselle annettuun lausuntoon.

Ympäristöministeriö toteaa, että kun otetaan huomioon Museoviraston lausunnoissaan esille tuoma sisätilojen kantavien rakenteiden suojelun tarve, voidaan rakennusperintölakia soveltaa kohteeseen lain 2 §:n 3 momentin 2 kohdan nojalla.

Rakennusperintölain 2 §:n 3 momentin 3 kohdan mukainen suojelu tulee kyseeseen, kun asemakaavaa voidaan pitää rakennusperinnön huomioon ottamisen kannalta vanhentuneena tai viivästyneenä. Kohteen alueen asemakaava on vuodelta 2016. Kohteen tontti on kaavassa osoitettu asuin-, liike- ja toimistorakennusten korttelialueeksi AL. Osa Hulikasta sijoittuu kaavassa katualueelle. Solmu sijoittuu kokonaisuudessaan tontille osoitetulle rakennusalueelle, mutta sen luoteiskulma on varattu jalankulkualueeksi. Rakennuksia ei kaava-aineiston mukaan ole tarkoitus säilyttää, vaan varata tontti kerrostalorakennuksille. Vaikka asemakaava mahdollistaa rakennusten purkamisen, ei kaavaa voida pitää rakennusperinnön huomioon ottamisen kannalta vanhentuneena tai viivästyneenä rakennusperintölain 2 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Kun otetaan huomioon ELY-keskuksen päätöksen perusteluissa lausuttu sekä rakennusperintölain 2 §:n 2 momentin mukainen kaavoituksen ensisijaisuus asemakaava-alueella, ympäristöministeriö katsoo, että ELY-keskus on voinut päätöksessään antaa maankäyttö- ja rakennuslain ensisijaisuudelle suuremman painoarvon siitä huolimatta, että rakennusperintölain soveltamisen edellytykset olisivat ELY-keskuksen päätöstä annettaessa täyttyneet lain 2 §:n 3 momentin 2 kohdan nojalla. ELY-keskus on näin ollen toiminut harkintavaltansa rajoissa ja valitus on siten hylättävä. ELY-keskuksen päätös jää voimaan.

Sovelletut oikeusohjeet

Laki rakennusperinnön suojelemisesta 2 § 2–3 mom. ja 21 §, joista 21 § sellaisena kuin se oli ennen 1.1.2021

Laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa 126 § 1–2 mom.

Hallintolainkäyttölaki 7 § ja 11 §.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Itä-Suomen hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä.

Ympäristö- ja ilmastoministeri

Emma Kari

Erityisasiantuntija

Reko Korhonen

Asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti

Lisätietoja: erityisasiantuntija Reko Korhonen, Puh: 029 525 0018, etunimi.sukunimi@gov.fi

Liitteet Valitusosoitus

Jakelu Saantitodistuksien
Nälkälinnanmäki-Seura rySähköisesti
Savonlinnan kaupunki
Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusTiedoksi Kirjeitse
Asunto Oy Torihovi
Asunto Oy Savonlinnan Tottinkatu 15
Savonlinnan A-kilta rySähköisesti
Etelä-Savon maakuntaliitto
Museovirasto
Savonlinnan maakuntamuseo

VN/9500/2019-YM-18

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons:

Korhonen Reko 91195290J

2022-02-07

Kari Emma 91263794B

2022-02-08

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Tähän päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta Itä-Suomen hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen. Valituskirjelmä osoitetaan valitusviranomaiselle ja se on toimitettava valitusajassa Itä-Suomen hallinto-oikeuden kirjaamoon.

Valitusaika

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaikaa laskettaessa tiedoksisaantipäivää ei oteta lukuun. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu vielä seuraavana arkipäivänä.

Tavallinen tiedoksianto toimitetaan postitse kirjeellä vastaanottajalle. Vastaanottajan katsotaan saaneen asiasta tiedon seitsemäntenä päivänä kirjeen lähettämisestä, jollei muuta näytetä. Tavallisessa sähköisessä tiedoksiannossa vastaanottajan katsotaan saaneen asiasta tiedon kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä.

Jos on kysymyksessä sijaistiedoksianto, päätös katsotaan saadun tiedoksi, ellei muuta näytetä, kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä. Viranomaisen tietoon asian katsotaan tulleen kirjeen saapumispäivänä.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi sekä perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan
- valittajan nimi, kotikunta ja puhelinnumero
- postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa, asiamiehensä tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustajansa taikka jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi, kotikunta, postiosoite ja puhelinnumero.

Yhteystietojen muutoksesta on valituksen vireillä ollessa ilmoitettava viipymättä hallintotuomioistuimelle.

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- päätös, johon haetaan muutosta valittamalla, alkuperäisenä tai jäljennöksenä valitusosoituksineen
- tiedoksisaantitodistus tai muu selvitys valitusajan alkamisajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- asiamiehen valtakirja, jos asiamies ei ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai luvan saanut oikeudenkäyntiavustaja.

Valituksen toimittaminen perille

Valituksen voi toimittaa henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä, sähköisellä tiedonsiirtomenetelmällä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Valituksen lähettäminen postitse tai sähköisesti tapahtuu lähettäjän omalla vastuulla.

Valituksen on saavuttava valitusviranomaiselle virka-aikana ennen 30 päivän valitusajan päättymistä. Sähköisen asiakirjan tulee olla perillä siten, että se on hallinto-oikeuden käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä siten, että viestiä voidaan käsitellä valitusajan viimeisenä päivänä ennen kello 16.15.

Hallinto-oikeuden kirjaamon virka-aika on maanantaista perjantaihin kello 8.00-16.15.

Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Itä-Suomen hallinto-oikeuden yhteystiedot:

postiosoite: PL 1744, 70101 KUOPIO
käyntiosoite: Minna Canthin katu 64, (käynti Puistokadun puolelta), KUOPIO
puhelinvaihde: 029 56 42500
telefax: 029 56 42501
sähköpostiosoite: ita-suomi.hao@oikeus.fi

Oikeudenkäyntimaksu

Asian käsittelystä hallinto-oikeudessa peritään tuomioistuinmaksulain (1455/2015) nojalla oikeudenkäyntimaksu. Maksun suuruus on 270 euroa. Tuomioistuinmaksulaissa on erikseen säädetty tapauksista, joissa maksua ei peritä.